

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ.	ΧΡΕΩΣΗ
11755	
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΔΗΜΑΡΧΟΣ
26/4/2017	

ΓΡΗΓΟΡΙΗΣ ΝΙΚΗΦ. ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΚΗΦΙΣΙΑΣ 12 - 5ος ορ. ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 77.82.801 - 77.86.355 - FAX: 77.86.753
ΑΦΜ: 019963635 - ΔΟΥ: ΙΒ' ΑΘΗΝΩΝ

Ε Ν Ω Π Ι Ο Ν
ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

(Διαδικασίας ν. 1406/1983)

Α Γ Ω Γ Η

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ - ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΠΡΟΣΛΗΨΗ	Α.Φ.Μ.
01.	ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1988	035088160
02.	ΠΑΤΣΑΧΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΜΙΧΑΗΛ	2002	050156045
03.	ΜΕΞΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ	2008	070643060
04.	ΚΑΡΑΚΑΣΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	2008	068330005
05.	ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2003	073350860
06.	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	2004	031708047
07.	ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	2008	119606314
08.	ΧΟΝΔΡΟΥ ΣΕΒΑΣΤΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2007	077280947
09.	ΠΟΥΛΚΑΝΔΡΙΩΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	1999	059075305
10.	ΑΡΒΑΝΙΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	1996	073396117
11.	ΜΑΚΑΡΙΩΤΗ-ΜΑΚΑΡΙΑΔΗ ΕΛΙΣΑΒΕΤ	ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	2007	076570295
12.	ΠΕΤΑΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΤΕΦΑΝΟΣ	2008	068292893
13.	ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑ ΚΑΛΛΙΟΠΗ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	2008	109404721
14.	ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	1988	034976717
15.	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΜΑΡΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1996	076524870
16.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	2007	050891562
17.	ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	2008	119632934
18.	ΠΕΝΤΕΛΑΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	ΜΙΧΑΗΛ	2001	043717582
19.	ΤΣΕΛΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2004	038542630
20.	ΒΙΔΑΛΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ	ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ	2005	073387110
21.	ΜΑΡΑΝΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2001	073425295
22.	ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	ΗΛΙΑΣ	2007	045935360
23.	ΧΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2006	042730477
24.	ΤΕΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΜΑΝΘΟΣ	2010	107073483
25.	ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2009	119624749
26.	ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	2002	076572725
27.	ΣΠΑΝΑΚΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ	ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ	1989	037053209
28.	ΤΣΙΝΤΖΙΛΩΝΗ ΕΛΕΝΗ	ΗΛΙΑΣ	1991	135453213
29.	ΠΟΥΛΖΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	1985	025757037

ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΕΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΔΑΡΧΕΙΟ 119/2017
ΠΛΑ. 210515022

25/4/2017
1234

Α/Α ΕΠΩΝΥΜΟ - ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΠΡΟΣΛΗΨΗ	Α.Φ.Μ.
30. ΤΣΙΑΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ	2010	034153381
31. ΧΑΝΙΩΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	ΦΩΤΙΟΣ	2007	128657510
32. ΧΑΝΙΩΤΗΣ ΦΩΤΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	1985	028178567
33. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΧΡΗΣΤΟΣ	2008	079695800
34. ΝΙΚΑ ΔΗΜΗΤΡΑ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	2006	106671817
35. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ	ΑΝΔΡΕΑΣ	2000	073726621
36. ΔΡΟΣΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2006	107067372
37. ΔΡΟΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2005	107067360
38. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	1998	035858920
39. ΑΓΓΕΛΙΝΑ ΑΝΝΑ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	1989	042021661
40. ΚΟΥΡΟΥΠΑΚΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	ΜΙΧΑΗΛ	2001	047230982
41. ΠΑΡΝΑΣΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2007	107082720
42. ΒΟΡΡΙΑ ΜΑΡΙΑ	ΠΕΤΡΟΣ	2005	055544504
43. ΣΑΜΑΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΦΙΛΙΠΠΟΣ	1994	027045459
44. ΒΟΥΤΣΙΝΑ ΣΤΥΛΙΑΝΗ	ΠΑΝΑΓΗΣ	2008	075913944
45. ΜΕΓΑΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	2008	075913944
46. ΤΖΙΛΙΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2000	075202937
47. ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗ ΜΑΡΙΑ	ΛΑΜΠΡΟΣ	1996	062312013
48. ΣΚΕΛΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	1997	038138750
49. ΜΕΓΑΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	2007	036631679
50. ΦΑΡΑΧ ΝΑΤΖΙΜΠ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΦΑΡΕΣ	2009	106331024

κατοίκων Αττικής και μονίμων υπαλλήλων τού εναγομένου με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου.

ΚΑΤΑ

Τού Ο.Τ.Α. με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ», πού κατοικιοεδρεύει στον Αγ. Στέφανο Αττικής (Λεωφ. Μαραθώνος αριθ. 29) και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Δήμαρχό του.

Ι. Είμαστε όλοι/όλες μόνιμοι υπάλληλοι τού εναγομένου, συνδεόμενοι μετ' αυτού με σχέση Δημοσίου δικαίου κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, όπως προκύπτει από τις επικαλούμενες ημεροχρονολογίες προσλήψεως εκάστου/εκάστης, ως ανωτέρω εκτίθενται.

Το μισθολογικό και υπηρεσιακό μας καθεστώς διέπεται από τους νόμους περί ενιαίου μισθολογίου (Ν.3205/2003 από 01/01/2004 έως την 31/10/2011 και Ν. 4024/2011 από 01/11/2011 μέχρι και σήμερα) που ρυθμίζουν το αντίστοιχο πλαίσιο μισθοδοσίας των υπαλλήλων του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. μεταξύ δε αυτών και ημών ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩ 3.000,00 ΜΗΝΙΑΙΩΣ, επισημαίνοντας ότι η υπόμνηση αυτή γίνεται για λόγους τυπικούς, δεδομένου ότι είναι πασίγνωστο τό "ύψος" των γλίσχρων αποδοχών μας. (...)

Ειδικότερα, με την ισχύ του ν.4024/2011 και την -βάσει αυτού- ισχύ του νέου μισθολογίου, έγιναν σημαντικές π ε ρ ι κ ο π έ ς τόσο στους μισθούς όσο και στα επιδόματα που επί πολλά έτη λαμβάναμε, μεταξύ δε αυτών στά επιδόματα δώρων εορτών και επιδόματος αδείας.

Οι εν λόγω περικοπές -οι οποίες υπήρξαν διαδοχικές- είχαν ήδη εκκινήσει με τις διατάξεις του άρθρου 1, του Ν. 3833/2010, με τον οποίο περικόπηκαν κατά ποσοστό 30% τὰ επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας με αναδρομική ισχύ από 01.01.2010.

Στην συνέχεια, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 3, του Ν. 3845/2010, τὰ εν λόγω επιδόματα περικόπηκαν περαιτέρω και καθορίσθηκαν στα ποσά των 500 ευρώ, 250 ευρώ και 250 ευρώ αντίστοιχα, με αναδρομική ισχύ από 01.06.2010 και -τέλος- με το άρθρο 16 του Ν. 4024/2011 (Ενιαίο Μισθολόγιο), επανακαθορίσθηκαν στα ίδια ποσά, με ισχύ από 01.11.2011.

Συγκεκριμένα, με τις διατάξεις του άρθρου 16, του Ν. 4024/2011 «Συντάξεις Δημοσίου, Ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο, Εργασιακή εφεδρεία, ΚΛΑΔΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ», καθορίστηκε από 01/11/2011, το ύψος των Επιδομάτων Εορτών και Αδείας, ως εξής:

- «1. Το Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων ορίζεται σε πεντακόσια (500) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφ' όσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Απριλίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου κάθε έτους και καταβάλλεται την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους.
2. Το Επίδομα Εορτών Πάσχα ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Δεκεμβρίου μέχρι και 15 Απριλίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται δέκα ημέρες πριν από το Πάσχα.
3. Το Επίδομα Αδείας ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουλίου μέχρι και 30 Ιουνίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται την 1η Ιουλίου κάθε έτους.
4. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε για χρονικό διάστημα μικρότερο από τα οριζόμενα στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού, καταβάλλεται τμήμα επιδόματος ανάλογο με αυτό που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα τής μισθοδοσίας του.
5. Τα επιδόματα των παραγράφων 1, 2 και 3 καταβάλλονται εφ' όσον οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές συν-περιλαμβανομένων και των επιδομάτων αυτών δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε

δωδεκάμηνη βάση, τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές υπερβαίνουν, κατά την ημερομηνία καταβολής τους, το ύψος αυτό, τα επιδόματα αυτά καταβάλλονται μέχρι του ορίου των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωσή τους...»

Ωστόσο, επακολούθησε η υποπαράγραφος Γ. 1. «ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ» (περ. 1) του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 -2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016», μέ την οποία επήλθε -ό χ ι- μία ακόμη περικοπή των εν λόγω επιδομάτων- αλλά η ολοσχερής κατάργησή τους!!!

Ειδικότερα, με τις ανωτέρω διατάξεις ορίσθηκε ότι:

«1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 01.01.2013...»

Και βεβαίως, οι ως άνω νομοθετικές διατάξεις, με τις οποίες επιβλήθηκε μία σειρά δυσάρεστων διαδοχικών περικοπών επί μακροχρονίως κεκτημένων μισθολογικών απολαβών (μεταξύ των οποίων και τα επιδόματα δώρων εορτών και αδείας), υπήρξαν δυσβάστακτες έως εξουθενωτικές για τον εν γένει οικογενειακό -οικονομικό- προϋπολογισμό των λειτουργών-μισθωτών του ευρύτερου δημόσιου τομέα που τις υπέστησαν...

Ο μ ω ς, ασφαλώς, υ σ τ ε ρ ο ύ ν σέ βλαπτικές συνέπειες σ υ γ κ ρ ι τ ι κ ώ ς προς την ανωτέρω -εν τέλει- επιβληθείσα ο λ ο σ χ ε ρ ή κ α τ ά ρ γ η σ η των δώρων Εορτών Χριστουγέννων - Πάσχα και επιδόματος αδείας και αυτό δ έ ν αποτελεί σχήμα λόγου.

Διότι, οι συγκεκριμένες μισθολογικές παροχές, αποτελούσαν μακροχρόνιες τακτικές απολαβές ιδιαίτερης ηθικής σημασίας, ήσαν δέ βαθύτατα καθιερωμένες στην συνείδηση των κάθε είδους μισθωτών και συνταξιούχων, εν γένει δέ των Ελληνίδων και των Ελλήνων πολιτών, ως συνυφασμένες με τις πλέον σεβαστές θρησκευτικές εορτές του λαού μας, τις οποίες -οι συγκεκριμένες χρηματικές παροχές- επέτρεπαν σε κάθε Ελληνική οικογένεια να τις εορτάζει αξιοπρεπώς, εφ' όσον εξασφάλιζαν τις επί πλέον οικογενειακές και κοινωνικές δαπάνες, που οι εν λόγω εορτές αναγκαία προϋποθέτουν και συνεπάγονται.

Αντιστοίχως και τό επίδομα αδείας εξασφάλιζε την αξιοπρεπή αντιμετώπιση των αναγκών των δαπανών των σχετικών με τις θερινές διακοπές, οι οποίες -λόγω κλίματος και γεωγραφικών ιδιομορφιών- αποτελούν επίσης θεμέλια εθιμική συνήθεια αλλά και αδήριτη κοινω-

νική αναγκαιότητα της Ελληνικής οικογένειας, σ υ ν ε κ τ ι κ ή των δεσμών των μεσοαστικών-μικροαστικών κοινωνιών με τις αντίστοιχες της υπαίθρου και της νησιωτικής χώρας.

Σέ βαθμό μάλιστα πού, η εφεξής έλλειψη αυτών των μισθολογικών παροχών εν συνό-
λω, νά λειτουργούν α π ο σ υ ν θ ε τ ι κ ά σέ βάρος της όλης Ελληνικής κοινωνίας,
εξικνουμένης βλαπτικά ακόμη και σέ εθνική, θρησκευτική και κοινωνιολογική διάσταση,
δηλαδή επί αγαθών και αξιών προστατευομένων από τις θεμέλιες διατάξεις τού Ελλη-
νικού Συντάγματος.

Μέ άλλους λόγους, επειδή οι ως άνω μ ε ι ώ σ ε ι ς των εν λόγω επιδομάτων μας
αρχικώς εντάσσονταν στά πλαίσια των εν γένει π ε ρ ι κ ο π ώ ν των τακτικών
αποδοχών μας ε ξ α ι τ ί α ς της δημοσιονομικής-οικονομικής κρίσεως, ίσως νά θεμε-
λίωναν επιχειρήματα περί της νομιμότητάς τους.

(Παρ' ότι -καθ' ημάς- και οι εν λόγω π ε ρ ι κ ο π έ ς συνιστούν αδικαιολόγητη και
αντίθετη με τόν Νόμο μείωση μισθών, τόσο υπό την έννοια τού εθνικού όσο και υπό τήν έννοια
τού κοινοτικού δικαίου, εφ' όσον -κατ' αρχήν- αυθαιρέτως και αδίκως ε ν α π ό θ ε σ α ν τήν
οικονομική αντιμετώπιση της εν λόγω κρίσεως σ τ ο ύ ς α ν α ί τ ι ο υ ς γ ι ' α υ τή ν, οι
οποίοι ήσαν και οι πλέον αδύναμοι πρός τούτο...)

Ο μ ω ς, η α π ό 01.01.2013 ε π ε λ θ ο ύ σ α ο λ ο σ χ ε ρ ή ς κ α τ ά ρ γ η σ η των
επιδομάτων δώρων εορτών Πάσχα-Χριστουγέννων αλλά και εκείνου της ετήσιας κανο-
νικής αδείας μας, συνιστά μία υπέρμετρα αδικαιολόγητη και αντισυνταγματική ρύθμιση
δ ι ό τ ι, μέ αυτήν (εξ αιτίας και της ηθικής-συμβολικής-κοινωνιολογικής σημασίας πού συνι-
στούν οι εν λόγω παροχές-απολαβές, όπως τις αναλύουμε ανωτέρω), θίγεται ο π υ ρ ή ν α ς
τριών (3) σημαντικών τακτικών μισθολογικών παροχών και ματαιώνεται βάναυσα το
κοινωνικό κεκτημένο μας επί τού αντιστοίχου περιουσιακού μας δικαιώματος.

Όλα δέ αυτά, παρά τό γεγονός ότι, γιά την αντιμετώπιση της κλονισμένης δημοσιο-
νομικής ισορροπίας τού Ελληνικού Κράτους μέ τά υψηλότατα επίπεδα τού δημοσίου
ελλείμματος και τού δημοσίου χρέους, ο νομοθέτης έλαβε ήδη σ η μ α ν τ ι κ ά δημο-
σιονομικά μέτρα γιά την εξοικονόμηση των αναγκαίων χρηματικών πόρων.

Τέτοια μέτρα υπήρξαν τά εξής: 1. Η μείωση των δημόσιων δαπανών, όπως των τακτι-
κών αποδοχών (πλήν των δώρων εορτών και τού επιδόματος αδειών) των εργαζομένων στόν
στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, ο καθορισμός ανώτατου ορίου αποδοχών, η μείωση αμοι-
βών συμμετοχής σε συλλογικά όργανα, η περικοπή υπερωριών κ.λπ.)

2. Η αύξηση των φορολογικών εσόδων (έκτακτη εισφορά φυσικών και νομικών προσώ-
πων, ειδικός φόρος κατανάλωσης κ.λπ. μέ τόν ν. 3833/2010).

3. Ο ν. 3845/2010, γνωστός ως "Μνημόνιο", με τον οποίο εφαρμόζεται πρόγραμμα οικονομικής στήριξης και χρηματοπιστωτικής πολιτικής, προκειμένου να επιτευχθεί η μείωση του ελλείμματος, να διασφαλιστεί η δυνατότητα εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους και η αποφυγή της παύσης των πληρωμών του Κράτους. Και με τόν νόμο αυτό, θεσπίστηκαν μέτρα για την μείωση των δημοσίων δαπανών, εντοπιζόμενα και στην μείωση του μισθολογικού κόστους (όπως επιδομάτων, αποζημιώσεων, αμοιβών κ.λπ. λειτουργών του δημοσίου γενικά) και μέτρα φορολογικά (αύξηση συντελεστών ΦΠΑ και ειδικών φόρων κατανάλωσης).

4. (Περαιτέρω) Ψηφίστηκαν και άλλοι νόμοι για την μείωση των δαπανών του Κράτους σχετικά με τους μισθούς και τις συντάξεις, όπως, ο ν. 3865/2010 που θέσπισε την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων (Ε.Α.Σ.), ο ν. 3986/2011 που θέσπισε την ειδική (έκτακτη) εισφορά αλληλεγγύης στα εισοδήματα φυσικών προσώπων (μισθωτών, συνταξιούχων και λοιπών), την ειδική εισφορά αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας και την ειδική εισφορά συνταξιούχων επικουρικής ασφάλισης, ο ν. 4002/2011 που μείωσε περαιτέρω τις αποδοχές των υπαλλήλων, αύξησε την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων και προέβη σε παρακράτηση μηνιαίας εισφοράς σε συνταξιούχους ηλικίας κάτω των 60 ετών, ο ν. 4024/2011 που επέβαλε την μείωση των συντάξεων που υπερέβαιναν το ποσό των 1200 ευρώ, την περικοπή των επιδομάτων, πλέον των άλλων ειδικότερων μειώσεων για συγκεκριμένες κατηγορίες συνταξιούχων και -τέλος- ο ν. 4051/2012 που θέσπισε και αυτός μειώσεις στις συντάξεις που υπερέβαιναν το ποσό των 1300 ευρώ.

Βεβαίως, θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι, σε περιστάσεις παρατεταμένης οικονομικής κρίσης, ο νομοθέτης δύναται να θεσπίσει μέτρα περικοπής δαπανών που συνεπάγονται οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών πληθυσμού, όμως η δυνατότητά του αυτή έχει ως όριο την καθιερούμενη -μέ το άρθρο 4 παρ.5 του Συν/τος- αρχή της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών αναλόγως των δυνατοτήτων εκάστου, καθώς και στην καθιερούμενη -μέ το άρθρο 2 παρ.1 του Συντ/τος- αρχή του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Επ' αυτών, στην αιτιολογική έκθεση των ανωτέρω Νόμων για την ανάγκη εφαρμογής των μειώσεων των εν γένει αποδοχών μας, αναφέρονται -μεταξύ άλλων- τα εξής:

«Τα μέτρα που προτείνονται επιβάλλεται να ληφθούν εν συμφωνία προς το Σύνταγμα της Χώρας. Το κράτος δικαιούται και, υπό τις παρούσες δυσμενείς συνθήκες, επιβάλλεται να αξιώσει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους τους για κοινωνική και εθνική αλληλεγγύη (άρθρο 25 παρ. 4). Η δεινή αυτή δημοσιονομική κατάσταση πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα, με σημαντικές τομές και πρωτοβουλίες και με τήρηση των αρχών της ισότητας, της αναλογικότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Κάθε πολίτης καλείται να συμμετέχει στην εθνική αυτή προσπάθεια και ανάλογα με την ικανότητά του να συνεισφέρει στα δημόσια βάρη. Με το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΠΣΑ), το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό

Συμβούλιο της 16ης Φεβρουαρίου 2010, η Χώρα μας δεσμεύτηκε απέναντι στους πολίτες της και τους ευρωπαίους εταίρους της να επιτύχει την δημοσιονομική εξυγίανση με συγκεκριμένους στόχους και σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Σκοπός της ρύθμισης τού προτεινόμενου νομοσχεδίου είναι η προστασία και η προαγωγή τού γενικότερου δημόσιου συμφέροντος. Στο πλαίσιο αυτό, οι διατάξεις που αφορούν την περικοπή των μισθολογικών δαπανών εφαρμόζονται τόσο στους εργαζόμενους στο Δημόσιο, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ., με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, όσο και στο προσωπικό των Ν.Π.Ι.Δ., που είτε ανήκουν στο κράτος είτε επιχορηγούνται τακτικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό είτε είναι δημόσιες επιχειρήσεις κατά την έννοια των παραγράφων 1, 2 και 3, άρθρου 1, ν.3429/2005, με όποιον τρόπο και αν αυτοί αμείβονται. Η Κυβέρνηση κατανοεί ότι τα μέτρα που προτείνονται είναι επώδυνα. Με τα μέτρα που προτείνονται οι Έλληνες πολίτες θα υποστούν θυσίες. Τα μέτρα που η κυβέρνηση προτείνει, επιφέρουν μείωση τού εισοδήματος των εργαζομένων στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα αλλά και των συνταξιούχων. Καταβλήθηκε τεράστια προσπάθεια κατά την διάρκεια της διαπραγμάτευσης, ώστε να θιγούν όσο γίνεται λιγότερο τα χαμηλά και μεσαία επίπεδα μισθών και συντάξεων και αυτό αποτυπώνεται στο πρόγραμμα και στο σχέδιο νόμου. Όλη αυτή η εθνική προσπάθεια έχει αρχή, μέση και τέλος.»

Ωστόσο, παρά τις ανωτέρω μεγάλοστομες διακηρύξεις περί "παραδοχών", "κατανοήσεων" και "δεσμεύσεων" εκ μέρους των συντακτών των εν λόγω νόμων, είναι πασίγνωστον ότι, στην πραγματικότητα αυτές *δ* *έ* *ν* τηρήθηκαν και τα προαναφερόμενα κατοχυρωμένα συνταγματικά όρια, τά προστατευτικά των αδυνάμων μισθωτών και συνταξιούχων, παραβιάσθηκαν άνισα και βάνανυσα αλλά κυρίως μονομερώς. (...)

"Φθάσαμε" λοιπόν στον ν.4046/2012 [Μνημόνιο II] (ΦΕΚ Α' 28/14.2.2008), με τον οποίο υλοποιήθηκε-εγκρίθηκε το Σχέδιο τού Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding), μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Τράπεζας της Ελλάδος (άρθρο 1 παρ. 2), ως προσπατιούμενο για την υπογραφή και την θέση σε ισχύ των Συμβάσεων Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ τού Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ), της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Τράπεζας Ελλάδος, τα σχέδια των οποίων επίσης εγκρίθηκαν με τον ίδιο νόμο και προσαρτήθηκαν σ' αυτόν ως Παράρτημα V (άρ.1 παρ.1).

Το, εν λόγω, Μνημόνιο αποτελείται από τα ακόλουθα μέρη: α) Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής (Memorandum of Economic and Financial Policies), β) Μνημόνιο Συνεννόησης στις συγκεκριμένες προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής (Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality) και γ) Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης (Technical Memorandum of Understanding).

Κατ' εφαρμογή τού ν. 4046/2012, εκδόθηκε ο ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής τού

ν. 4046/2012 και τού Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (ΦΕΚ Α' 222/12.11.2012) και με την περ.1 τής ως άνω υποπαραγράφου ορίσθηκε ότι:

«Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, ... καταργούνται από 01.01.2013».

Ω σ τ ό σ ο, στην αιτιολογική έκθεση τού Ν. 4093/2012 σχετικώς με την διάταξη τής περ. 1, τής υποπαραγράφου Γ.1, ο υ δ ε μ ί α αι τ ι ο λ ο γ ί α αναφέρεται, η οποία να δικαιολογεί την σκοπιμότητα τής εν λόγω καταργήσεως και την -ένεκα αυτής- επερχόμενη προσβολή τού πυρήνα τού περιουσιακού δικαιώματός μας στην καταβολή των εν λόγω επιδομάτων δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και κανονικής αδείας, η οποία επήλθε με τήν ανωτέρω αυθαίρετη ολοσχερή κατάργησή τους.

Σ υ γ κ ρ ι μ έ ν α, στο εν λόγω κείμενο αναγράφεται επί λέξει ότι:

«Με τις παρούσες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα μισθολογικού περιεχομένου, τα οποία προβλέπονται στο πλαίσιο εφαρμογής τού Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής. Ειδικότερα: Με τις διατάξεις τής περιπτ.1 καταργούνται από 1.1.2013 τα επιδόματα εορτών και αδείας για όλους τους λειτουργούς και υπαλλήλους Δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α.».

Ο μ ω ς, η διάταξη αυτή αποτελεί απλή περιγραφή τής επιβληθείσας καταργήσεως, ενώ ουδέν άλλο περί αιτιολογημένης επικλήσεως τής προστασίας τού δημοσίου συμφέροντος προτάθηκε, ό π ω ς εκ τού Νόμου και τού Συντάγματος ρητώς απαιτείται. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι:

1. Ο νομοθέτης, αφού διαπίστωσε ότι η οικονομική ύφεση συνεχίζεται και ότι η Ελλάδα εξακολουθεί να έχει «συνεχή προβλήματα με τη φορολογική συμμόρφωση», δ έ ν αποφάσισε να λάβει για την αντιμετώπιση τής συνεχιζόμενης Δημοσιονομικής κρίσεως, ά λ λ α -διαφορετικής κοινωνικής υφής- μέ τ ρ α...

Ο μ ω ς, τέτοια μέτρα είναι πρόδηλον ότι υπήρχαν, όπως λ.χ. η επιδίωξη αποκάλυψης των περιλαμβανομένων ε ί τ ε στίς περίφημες "λίστες" μεγαλοφοροφυγάδων "Λαγκάρντ", "Λίχτενστάϊν", "Μονακό" κ.λπ (σύμφωνα και με πρόσφατη -τής 26.03.2015- τηλεοπτική δήλωση-υπόδειξη τής ιδίας Κας Κριστίν Λαγκάρντ...), ε ί τ ε στίς χιλιάδες «OFFSHORE» πού εντοπίσθηκαν στίς λεγόμενες «Παρθένους» νήσους κ.λπ., ε ί τ ε στήν είσπραξη φόρων από τούς διαβόητους λαθρεμπόρους καυσίμων και λοιπών εισαγομένων αγαθών και τήν από αυτούς είσπραξη των κατά νόμο φόρων ύψους δισεκατομμυρίων Ευρώ, σύμφωνα με δημοσιογραφικές αλλά και κυβερνητικές εκτιμήσεις περί αυτών.(...).

Α ν τ ι θ έ τ ω ς ό μ ω ς, διαπιστώνεται ότι ο νομοθέτης κατέφυγε και πάλι στην πλέον "εύκολη λύση", δηλαδή τήν περ αι τ έ ρ ω μ ε ί ω σ η τών αποδοχών των (ιδίων...) μισθωτών τού Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ, εις βάρος των οποίων -όμως- είχαν επιβληθεί κ α ι οι πρώτες περικοπές με τούς νόμους 3833/2010 και 3845/2010, κατ' επίκληση -και τότε- τού κινδύνου χρεοκοπίας τής Χώρας!!!

Και -βεβαίως- είναι επίσης πρόδηλον ότι, στην "επιλογή" αυτή κατέφυγε ο νομοθέτης διότι, το μέτρο αυτό, σε αντίθεση προς την χρονοβόρο είσπραξη των φορολογικών εσόδων από τούς -υψηλών οφειλών- φοροφειλέτες εσωτερικού-εξωτερικού, είναι ευχερές να εφαρμοσθεί "κυριαρχικά" και νά έχει "άμεσα" αποτελέσματα, αφού με την ψήφιση του προβλέποντος -την ως άνω κατάργηση- νόμου, κατεβλήθησαν αμέσως μειωμένες οι αποδοχές των -υφισταμένων τίς εν λόγω περικοπές- ατυχών μισθωτών.

Περαιτέρω, ο ν.4093/2012 προέβη στην μείωση (αντί άλλων), των αποδοχών μας προς αντιμετώπιση της συνεχιζόμενης οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσεως, δηλαδή για σκοπό που θεωρητικώς αποτελεί -κατά τόν νομοθέτη- σκοπό δημοσίου συμφέροντος, δυνάμενο -κατ' αρχήν- νά "δικαιολογήσει" τήν λήψη μέτρων περιστολής μισθολογικών δαπανών του Δημοσίου.

Αλλά, έστω και σε περίπτωση παρατεταμένης οικονομικής κρίσεως, ασφαλώς δεν μπορεί να είναι επιτρεπτό, η επιβάρυνση από τα μέτρα που λαμβάνονται προς αντιμετώπισή της, νά κατανέμεται συνεχώς και κατ' επανάληψη σε συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών, όπως οι μισθωτοί του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, πού είναι και οι πλέον συνεπείς στις φορολογικές υποχρεώσεις τους!!!

Αλλωστε, μέ αυτόν τόν μονομερή τρόπο καλύψεως των δημοσιονομικών κενών, στην πράξη ευνοούνται άλλες κατηγορίες πολιτών, από την συστηματική ασυνέπεια των οποίων -κυρίως στο πεδίο της εκπληρώσεως των φορολογικών τους υποχρεώσεων- προκαλείται σε σημαντικό βαθμό η ίδια η δυσμενής οικονομική συγκυρία της Χώρας. (βλ. και Σ.τ.Ε. Ολομ. 668/2012, σκέψη 37).

Στην προκειμένη μάλιστα περίπτωση, όπως συνάγεται από τα αναφερόμενα στο προσαρτημένο στον ν.4046/2012 Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής, ένας εκ των λόγων, πού κρίθηκε ότι είναι αναγκαία η λήψη νέων μέτρων (μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι νέες μειώσεις στις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων), ήταν το γεγονός ότι δεν έχει επιτευχθεί σε βαθμό ικανοποιητικό η είσπραξη των φορολογικών εσόδων. («Συνεχή προβλήματα της Ελλάδας με την φορολογική συμμόρφωση»).

Εν προκειμένω -λοιπόν- είναι προφανές ότι αναίρεείται ο επικαλούμενος από τόν νομοθέτη "λόγος δημοσίου συμφέροντος", ο δυνάμενος -κατ' αρχήν- να δικαιολογήσει την -έστω- μερική περικοπή των εν λόγω τακτικών μισθολογικών απολαβών μας αλλά όχι βεβαίως και τήν ολοσχερή κατάργηση αυτών.

2. Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημάνουμε ότι, ακόμη και τό Συμβούλιο Επικρατείας, τό οποίο στην αντιμετώπιση της Συνταγματικότητας των ανωτέρω μνημονιακών νόμων, εμφανίζεται (μέ ελάχιστες σθεναρές μειοψηφίες...), πλήρως ευθυγραμμισμένο με τήν νομοθετική-εκτελεστική εξουσία πού τούς καθιέρωσε, όμως στις αιτιολογίες του προς δικαιολόγηση των επιβληθέντων μέτρων, έκρινε ότι, μέ τά προβλεπόμενα (κατ' εφαρμογή του ν. 3845/2010) μέτρα περικοπής των μισθολογικών και συνταξιοδοτικών παροχών επέρχεται μέν ο περιορισμός (πού κρίθηκε από τό Σ.τ.Ε. κατά πλειοψηφία ανεκτός), ό χ ι όμως και

η ολοσχερής στέρηση των εν λόγω παροχών, δηλαδή νομοθέτηση η οποία προφανώς -κατ'αντιδιαστολή- δεν θα ήταν ανεκτή!!!

Ειδικότερα, τό Σ.τ.Ε. στίς σκέψεις του αυτές έλαβε υπ' όψη του τό συγκεκριμένο ύψος των επερχομένων περικοπών, σέ συνάρτηση πρós τό γεγονός ότι -σέ κάθε περίπτωση- εξακολουθήσε νά προβλέπεται η καταβολή των επιδομάτων εορτών και αδειάς, έστω σε μειωμένα -εν σχέσει πρós τό προΐσχύον δίκαιο- ποσά, σέ μισθωτούς και συνταξιούχους.

Συνεπώς, από τήν εν λόγω κρίση τού Σ.τ.Ε., προκύπτει ότι, τό Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο (άν και προδήλως δέ ν' αποδέχεται τήν απόλυτη ισχύ τής εννοίας τού κοινωνικού κεκτημένου), δέχθηκε ότι -ένεκα των προβαλλομένων λόγων δημοσίου συμφέροντος- ήταν συνταγματικά επιτρεπτή η συρρίκνωση ενός κοινωνικού δικαιώματος όπως ο π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ό ς μισθών-συντάξεων και εκείνων των δώρων εορτών και αδειάς α λ λ ά τούτο σε συνάρτηση πρós τό γεγονός ότι, αυτά καθ' εαυτά, τά εν λόγω επιδόματα -έστω και συρρικνωμένα- συνέχιζαν νά πα ρ έ χ ο ν τ α ι σ τ ο ύ ς δ ι κ α ι ο ύ χ ο υ ς.

Δηλαδή, τό Σ.τ.Ε. επεσήμανε ότι, η ο λ ο σ χ ε ρ ή ς κ α τ ά ρ γ η σ ή τ ο υ ς θα παραβίαζε τίς διατάξεις περί προστασίας τού συνταγματικώς θεσπισμένου κοινωνικού δικαιώματος, συνεπώς και τού αντιστοίχου (σχετικού) κοινωνικού κεκτημένου θίγοντας τά βασικά χαρακτηριστικά πού συνθέτουν τόν πυρήνα τού εν λόγω κοινωνικού δικαιώματος, εφ' όσον θα χειροτέρευε ουσιωδώς η επιβαλλόμενη από τό Σύνταγμα προστασία του, γεγονός τό οποίο -όμως- επήλθε, εν συνεχεία, μέ τίς διατάξεις τού ν. 4093/2012.

Επομένως, ορθώς θεωρούμε ότι, η π λ ή ρ η ς κ α τ ά ρ γ η σ η νομοθετημένων εισοδηματικών παροχών πού είχαν ήδη υποστεί σημαντικές μειώσεις-περικοπές, είναι απολύτως δυσανάλογη σε σχέση μέ τούς επιδιωκόμενους από τόν νομοθέτη εισπρακτικού χαρακτήρα σκοπούς. (Ιδείτε και Ε.Δ.Κ.Α. Τόμος ΝΔ' (2012) σελ. 484).

3. Περαιτέρω, με τίς παραπάνω διατάξεις των εν λόγω νόμων και ιδίως των εξ αυτών 3833/2010, 3845/2010, 4024/2011, 4046/2012 και 4093/2012, προβλέπεται τόσο η μείωση των δαπανών τού Κράτους με μείωση τού μισθολογικού -γενικώς- κόστους, όσο και η αύξηση των εσόδων των προερχόμενων από την φορολογία εισοδημάτων αλλά και από την εισπραξη βεβαιωμένων οφειλών. (Λ.χ. φόρων παρελθόντων ετών, πρόστιμα και χρηματικές ποινές.).

Πλην όμως, ενώ οι μειώσεις μισθών και συντάξεων πραγματοποιούνται κατά τακτά χρονικά διαστήματα» δ ε ν εμφανίζεται η ίδια εικόνα και ως πρós τις εισπράξεις από την φορολογία και τα βεβαιωθέντα πρós εισπραξη ποσά... (Βλ. και Ετήσια Έκθεση τού Ελεγκτικού Συνεδρίου επί τού Απολογισμού και Ισολογισμού τού Κράτους γιά το έτος 2010).

Επομένως, η επιλεκτική μονομερής και διαρκής επιβάρυνση τής κατηγορίας των μισθωτών (μισθολογικές μειώσεις - ειδικές εισφορές - φορολογικά μέτρα), έναντι άλλων ομάδων πολιτών που προδήλως φοροδιαφεύγουν ή εισφοροδιαφεύγουν, ως εύκολος και γρήγορος τρόπος εξισορρόπησης - ισοσκέλισης των οικονομικών δεδομένων, εμφανώς δημιουργεί άνιση μεταχεί-

ριση των διοικουμένων, η οποία -όμως- έρχεται σε αντίθεση με τις ανωτέρω προπαρατεθείσες διατάξεις του Συντάγματος α λ λ ά και εκείνης του άρθρου 25 παρ. 4 αυτού.

Δηλαδή, της αξιώσεως του Κράτους να εκπληρώνουν ό λ ο ι οι πολίτες το χρέος της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, προφανώς δέ η πρακτική αυτή δ ε ν είναι συμβατή και με την συνταγματική αρχή της αναλογικότητας. (Άρθρο 25 παρ.1 του Συντ/τος).

4. Επί πλέον, η επαναλαμβανόμενη μείωση των μισθών των ι δ ί ω ν πάντοτε μισθωτών, προδήλως οδηγεί στην ραγδαία επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου αυτών, των υφισταμένων τις αλληπάλληλες μειώσεις των αποδοχών τους υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, ο δέ τ ρ ό π ο ς περιορισμού τους, "οδηγεί" αναπόφευκτα στην κυριολεκτική ισοπέδωση των μισθών τους, αφού τούς χορηγούνται -τελικά- ά ν ι σ ε ς αποδοχές.

Ειδικότερα, με τόν περιορισμό των επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και Κανονικής Αδείας σε ενιαίο ποσό για όλους τούς υπαλλήλους (ανεξάρτητα από το μισθολογικό κλιμάκιο εκάστου υπαλλήλου, τα έτη του εργασιακού βίου του, την θέση ευθύνης που κατείχε ο κάθε υπάλληλος, καθώς και την θέση του στην κλίμακα της υπαλληλικής ιεραρχίας, στοιχεία που τελικά διαμόρφωσαν τις αποδοχές του), παραγκωνίζονται οι υγιείς παράγοντες που οδήγησαν στον ορθολογικό προσδιορισμό τους, όπως και παραπάνω εκτίθεται.

Παραλλήλως, ενώ τα μνησθέντα μέτρα "θεωρητικώς" λαμβάνονται για την αντιμετώπιση της δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας, θα έπρεπε τουλάχιστον να υποβάλλονται σ' αυτά ό λ ο ι οι μισθωτοί του Δημοσίου, α ν α λ ο γ ι κ ά κατά την κλίμακα των προβλεπόμενων αποδοχών τους...

Αντιθέτως όμως, διαπιστώνεται -εξοργιστικώς- να εξαιρούνται από τις ανωτέρω περικοπές, κάποιες κατηγορίες μισθωτών, όπως λ.χ. οι υπάλληλοι της Βουλής (για τους οποίους εξακολουθεί να εφαρμόζεται ειδικό μισθολογικό καθεστώς με 16 μηνιαίους μισθούς ετησίως (!!!) αλλά και το ναυτικό προσωπικό της Πλοηγικής Υπηρεσίας (τό οποίο αυθαιρέτως εξαιρέθηκε από τις ανωτέρω περικοπές σύμφωνα με το άρθρο 6 Ν.3872/2010), χωρίς να δικαιολογείται η εξαίρεση αυτή από λόγους δημόσιου συμφέροντος εν όψει των ειδικών εθνικών συνθηκών, της επίτευξης δημοσιονομικής πειθαρχίας και της οικονομικής ισορροπίας του Κράτους, δηλαδή ρυθμίσεις οι οποίες, εφ' όσον ήσαν και παραμένουν σε ισχύ, εμφανώς είναι αντίθετες προς τα άρθρα 4, 25 και 88 του Συντάγματος.

5. Περαιτέρω, στο μέτρο που αφορούν εργασιακά δικαιώματα, οι ανωτέρω ρυθμίσεις θίγουν την αξίωση για την καταβολή μισθού και συνιστούν ό χ ι απλώς περιορισμό ή δυσμενή μεταβολή α λ λ ά προσβολή του πυρήνα του οικείου περιουσιακού δικαιώματος, που παραβιάζει το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου περί προστασίας των περιουσιακής φύσεως δικαιωμάτων.

Τούτο δέ διότι, με τις ανωτέρω διατάξεις που επιβάλλουν αλληπάλληλες -απρόβλεπτες- μισθολογικές μειώσεις, αιφνιδιαάζονται οι υπάλληλοι, οι οποίοι αδυνατούν να προϋπολογίσουν τις άμεσες οικονομικές και λοιπές ανάγκες και υποχρεώσεις τους, εντεύθεν δέ επέρχεται στο πρόσωπό τους, σαφέστατη παραβίαση της αρχής της προστατευομένης εμπιστοσύνης.

6. (Περαιτέρω) Είναι παραδεκτό ότι, το Σύνταγμα και το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου δεν εγγυώνται ορισμένο ύψος μισθού ή συντάξεως. Ο μ ω ς, ο περιορισμός τους από το νομοθέτη, επιβάλλεται αφ' ενός να μην θέτει σε κίνδυνο την αξιοπρεπή διαβίωση των οικονομικώς ασθενεστέρων τάξεων (άρθρο 2 παρ.1 του Συντάγματος), αφ' ετέρου δε, να πρόκειται για μέτρο ικανό και πρόσφορο για την εξυπηρέτηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος, τηρουμένων των αρχών της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών (άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος) και της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ.1 του Συντάγματος).

7. (Πέραν αυτών) Η επίκληση εκ μέρους των υπευθύνων Κυβερνητών ότι, με τις ως άνω ρυθμίσεις επιδιώκεται η ικανοποίηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος, συνιστάμένου στην περιστολή των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, ούτε αιτιολογείται, ούτε τεκμηριώνεται, με την παράθεση συγκεκριμένων στοιχείων, ώστε ν' αποδεικνύεται η προσφορότητα και η αναγκαιότητα των θεσπιζομένων περιορισμών για την επίτευξη του σκοπού αυτού, υπό την έννοια της εξάντλησης κάθε άλλου διαθέσιμου μέτρου, ούτως ώστε να αποτραπεί η επιβάρυνση -για πολλοστή φορά- της ίδιας κατηγορίας πολιτών, δηλαδή των υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α. (Πολύ περισσότερο μάλιστα, που οι εν λόγω μειώσεις υπολογίζονται με ενιαίο ποσοστό επί του συνόλου του ποσού κάθε επιδόματος, χωρίς εσωτερική κλιμάκωσή τους, με αποτέλεσμα οι επιβαρύνσεις να είναι δυσανάλογες ανά μισθολογική κατηγορία των πληττομένων μισθωτών...)

8. Τέλος, η με την διάταξη του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012, ολοσχερής κατάργηση των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και του επιδόματος κανονικής άδειας, α δ ι α κ ρ ί τ ω ς (σέ συνδυασμό μάλιστα με τις μεγάλες μειώσεις των διατάξεων του άρθρου 1, Ν. 3833/2010 και του ν. 4002/2011), δημιουργεί -πέραν των ανωτέρω- πρόδηλη αντισυμβατότητα προς τα άρθρα 22 παρ. 4 και 2 παρ. 1 του Συν/τος.

Εν όψει όλων των ανωτέρω, μεταβολή του μισθολογικού μας καθεστώτος με μείωση των αποδοχών μας (η οποία είναι τέτοιας φύσεως ή εκτάσεως, ώστε να επιφέρει όντως ανατροπή του -έως τότε- ισχύοντος μισθολογικού καθεστώτος), δεν μπορεί να γίνει, α φ' εν ό ς χωρίς να συντρέχει σοβαρός λόγος δημοσίου συμφέροντος και α φ' ε τ έ ρ ο υ χωρίς να προκύπτει από συγκεκριμένα στοιχεία ότι, η μείωση αυτή είναι αναγκαία για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού δημοσίου συμφέροντος και ακόμη ότι δεν μπορεί να αναπληρωθεί από άλλα μέτρα, λαμβανομένων υπ' όψη και παραγόντων, όπως το

κόστος ζωής και οι φορολογικές και λοιπές οικονομικής φύσεως υποχρεώσεις, που υπέχουμε οι υπάλληλοι, οι -αναίτιως- υφιστάμενοι την λεηλασία των αποδοχών μας...

Επί πλέον, στην αιτιολογική έκθεση του Ν. 4093/2012 σχετικώς με την διάταξη της περ. 1, της υποπαραγράφου Γ.1, ο υ δ ε μ ί α αι τ ι ο λ ο γ ί α αναφέρεται, η οποία να δικαιολογεί την σκοπιμότητα της εν λόγω καταργήσεως και την -ένεκα αυτής- επερχόμενη προσβολή του πυρήνα του περιουσιακού δικαιώματός μας στην καταβολή των εν λόγω επιδομάτων δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς και κανονικής αδείας, η οποία επήλθε με την ανωτέρω αυθαίρετη ολοσχερή κατάργησή τους.

Σ υ γ κ ε κ ρ ι μ έ ν α, στό εν λόγω κείμενο αναγράφεται επί λέξει ότι:

«Με τις παρούσες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα μισθολογικού περιεχομένου, τα οποία προβλέπονται στο πλαίσιο εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής. Ειδικότερα: Με τις διατάξεις της περιπτ.1 καταργούνται από 01.01.2013 τα επιδόματα εορτών και αδείας για όλους τους λειτουργούς-υπαλλήλους Δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α.».

Ομως, η διάταξη αυτή αποτελεί απλή περιγραφή της επιβληθείσης καταργήσεως, ε ν ώ ο υ δ έ ν ά λ λ ο π ε ρ ί αι τ ι ο λ ο γ η μ έ ν η ς επ ι κ λ ή σ ε ω ς τ ή ς π ρ ο σ τ α σ ί α ς τ ο ύ δ η μ ο σ ί ο υ σ υ μ φ έ ρ ο ν τ ο ς π ρ ο β λ ή θ η κ ε, όπως εκ τού Νόμου και τού Συντάγματος ρητώς απαιτείται.

Εν όψει των ανωτέρω εκτιθεμένων και ιδιαιτέρως τού προπεριγραφέντος δημοσίου σκοπού (διασφάλιση στους εργαζομένους ικανοποιητικού επιπέδου διαβίωσης), δικαιολογείται, κατά το άρθρο 22 παρ. 1 του Συντάγματος, η διαφύλαξη από τον νομοθέτη τού μισθού σε όρια που να επιτρέπουν την αξιοπρεπή διαβίωση τού εργαζομένου. (ΑΕΔ 87/1997, ΣτΕ 5024/ 1987 ΟΛ., 2690-2692/1993 ΟΛ., 3096-3101/2001 ΟΛ.).

Β. Οι κρινόμενες μισθολογικές διατάξεις συνιστούν παραβίαση διατάξεων τού άρθ. 1 τού Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου τής Ε.Σ.Δ.Α. (η οποία κυρώθηκε με το Ν.Δ. 5374 και έχει σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.1 τού Συντάγματος, αυξημένη έναντι των κοινών νόμων ισχύ) και το προστατευόμενο περιουσιακό δικαίωμα, στην έννοια τού οποίου, υπάγονται, μεταξύ άλλων, οι μισθολογικές αμοιβές.

Ως γνωστόν, στην έννοια τής περιουσίας που εγγυάται το άρθρο 1 τού Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου τής Ε.Σ.Δ.Α., περιλαμβάνεται σειρά περιουσιακών δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων δικαιώματα εκ μισθών, συντάξεων, επιδομάτων και κάθε άλλης μορφής αποδοχών εργαζομένων ή δικαιούχων κοινωνικής ασφάλισης ή περιοδικών παροχών προς αυτούς, εφ' όσον είναι προσδιορισμένα με νόμο ή προσδιοριστέα βάσει νόμου ή συνιστούν αντικειμενικώς νόμιμη προσδοκία, που θα μπορούσε να θεμελιωθεί στο ισχύον -μέχρι την προσβολή- δίκαιο.

Τά δικαιώματα αυτά αποτελούν αυτοτελή ιδιοκτησιακά δικαιώματα, για τον λόγο ότι, η εν μέρει περικοπή τους αλλά κατά μείζονα λόγο η ολοσχερής κατάργησή τους αποτελεί αντιστοι-

χωρ -εν μέρει ή εν όλω- στέρηση του αντικειμένου αυτοτελών ιδιοκτησιακών ή περιουσιακών δικαιωμάτων.

Γιά την στέρηση αυτή το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ προβλέπει ότι δύναται να χωρήσει για λόγους δημοσίας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους από τον νόμο και τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου όρους, δηλαδή «έναντι έγκαιρης και δίκαιης αποζημιώσεως για την απώλειά της». Στην επίδικη περίπτωση, προκύπτει ότι η χορήγηση και ο τρόπος υπολογισμού των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα αλλά και επιδόματος αδείας, ως τμήμα του καταβαλλομένου -στους υπαλλήλους Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ- μισθού προβλέπονταν από το άρθρο 14 του ν. 3205/2003 (Α' 297).

Πρόκειται δηλαδή, περί γεννημένων δικαιωμάτων που αποτελούν περιουσιακά δικαιώματα εντασσόμενα στην προστασία του εδαφ.1, του άρθρου 1, του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. και για τον λόγο αυτό η εν μέρει και -πολύ περισσότερο βεβαίως- η εν όλω αφαίρεση των περιουσιακών αυτών δικαιωμάτων, συνιστά την κατά το εδαφ.2 του άρθρου του εν λόγω Πρωτοκόλλου, στέρηση της ιδιοκτησίας, η οποία δύναται μόνον να χωρήσει για δημόσια ωφέλεια αλλά πάντοτε υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον νόμο και έναντι έγκαιρης και δίκαιης αποζημίωσης για την απώλειά της.

Εν όψει αυτών η εν όλω κατάργηση αποδοχών των δώρων εορτών και επιδόματος αδείας των ετών 2013, 2014 και δώρου Πάσχα 2015, με τις ανωτέρω διατάξεις, δεν συνιστούν απλό περιορισμό ιδιοκτησιακού δικαιώματος, ο οποίος θα μπορούσε να χωρήσει προς εξυπηρέτηση δημοσίου συμφέροντος και να δικαιολογηθεί, εφ' όσον δεν θα έθιγε τον πυρήνα του ιδιοκτησιακού δικαιώματος, πράγμα που -στην συγκεκριμένη περίπτωση- προδήλως συντρέχει και δεν δικαιολογείται, προσβάλλοντας την διάταξη του εδαφ. 2, του άρθρου 1, του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.

Τά ανωτέρω έχουν παγίως γίνει δεκτά μέσω της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (James κ.λπ. κατά Ην. Βασιλείου, απόφ. 21.2.1986, Σειρά Α' αρ. 98, σελ. 29-30, παρ. 37, πάγια νομολογία Ε.Δ.Δ.Α. Pressos Compania Naviera S.A. κατά Βελγίου, Pine Valle Development κατά Ιρλανδίας και ΑΠ 40/1998 ΟΛ. ΑΠ 9/2008 Ε.Δ.Δ.Α. Αντωνασκούλου κ.α. κατά Ελλάδος και Γεωργιάδης κατά Ελλάδος, απόφαση Αζινάς κατά Κύπρου της 20.6.2002, αποφάσεις Gaygusuz κατά Αυστρίας της 16.9.1996, Koua Poiriez κατά Γαλλίας της 30.9.2003, Wessels- Bergervoet κατά Ολλανδίας).

Αλλωστε, η ρύθμιση των αποδοχών των μισθωτών από τον κοινό νομοθέτη είναι εξεταστέα από την άποψη του θέματος της τηρήσεως της αναλογικότητας, όχι μόνον κατά την γενική διάταξη του άρθρου 25 του Συντ/τος (στην οποία αναφερθήκαμε) αλλά προεχόντως και ειδικότερα υπό το άρθρο 1 του Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α., το οποίο επιτάσσει να ερευνάται εάν διατηρήθηκε μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαι-

τήσεων τού γενικού συμφέροντος τής κοινότητας και τής ανάγκης προστασίας τών θεμελιωδών δικαιωμάτων τού ατόμου, μεταξύ τών οποίων ο σεβασμός τής παρουσίας τού προσώπου, κατά την ως άνω έννοια πού περιλαμβάνει και τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα και δικαιώματα (απαιτήσεις) ενοχικής φύσεως και τέτοια ασφαλώς συνιστούν οι μισθοί τών εργαζόμενων στον δημόσιο τομέα. (Ιδείτε ΕΔΔΑ, απόφαση 12.10.2004, Υπόθεση Kjartan Asmundsson κατά Ισλανδίας, παρ. 40, 45).

Α λ λ ω σ τ ε, η επέμβαση στην ειρηνική απόλαυση τής παρουσίας πρέπει να προβλέπει και νά τηρεί μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ τών απαιτήσεων τού γενικού συμφέροντος και τής προστασίας τών θεμελιωδών δικαιωμάτων τού ατόμου (βλ. αντί πολλών, ΕΔΔΑ υπόθεση Sporrong-Lonnroth κατά Σουηδίας, απόφαση 23ης Σεπτεμβρίου 1982, Σειρά Α αρ 52, σελ.26, παρ.69.).

Το μέλημα να επιτευχθεί αυτή η ισορροπία αντανakλάται στη δομή τού άρθρου 1 τού Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου, ως συνόλου. Ειδικότερα, οποιοδήποτε μέτρο στερεί από το άτομο την παρουσία του, θα πρέπει να τηρεί μία εξισορροπητική αναλογία μεταξύ τών χρησιμοποιούμενων μέσων και τού επιδιωκόμενου σκοπού. (Βλ. ΕΔΔΑ: υπόθεση Yagtzilar κ.α. κατά Ελλάδος, Απόφαση 6.12.2001, παρ. 40, υπόθεση Pressos Compania Naviera S.A. κ.α. κατά Βελγίου, απόφαση 20ης Νοεμβρίου 1995, Σειρά Α αρ.332, σελ.23, παρ.38).

Ε π ί σ η ς, περιορισμός ή στέρηση τών ενοχικών αυτών δικαιωμάτων, χωρεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας και προϋποθέτει την καταβολή έγκαιρης και δίκαιης αποζημίωσης. Η διάταξη αυτή τού Πρωτοκόλλου έχει, σύμφωνα με τον κανόνα τού άρθρου 28 παρ. 2 τού Συντ/τος, άμεση και υπερνομοθετική ισχύ, δεσμεύει δε τον κοινό νομοθέτη, ούτως ώστε αυτός να μην μπορεί να προβεί σε κατάργηση προστατευόμενου περιουσιακού δικαιώματος με διάταξη τυπικού νόμου. Τέτοιες διατάξεις νόμων είναι ευθέως αντισυνταγματικές (άρθρο 28 παρ.1 Συντ/τος σε συνδυασμό με άρθρο 1 ΠΠΠ, πρβλ. ΑΠ. (ΟΛ.) 33/2002, ΑΠ 1465/2001 αλλά και Μειοψηφία Αντιδρου Ν.Σακελλαρίου στην Σ.τ.Ε 1031/2015).

Γ. (Περαιτέρω) Εχουμε παραβίαση τής αρχής τής δικαιολογημένης εμπιστοσύνης τού πολίτη που πηγάζει από τό Σύνταγμα και εντάσσεται στις θεμελιώδεις αρχές τού Ευρωπαϊκού Δικαίου, η οποία αποβλέπει να διασφαλίσει τον πολίτη από την απρόβλεπτη μεταβολή καταστάσεων και εννόμων σχέσεων που διέπει το κοινοτικό δίκαιο. Η αρχή αυτή πρέπει να εφαρμόζεται και στο εσωτερικό δίκαιο καθ' όσον αφορά το ύψος τών αποδοχών τών εργαζομένων, οι οποίοι δικαιολογούνται να εφησυχάζουν ότι αυτές δε ν θα μειωθούν αδικαιολόγητα στο μέλλον (ΑΠ 9/2008).

Δ. (Περαιτέρω) Εχουμε παραβίαση τής διάταξης τής παρ. 1 άρθρου 5 τού Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία οι περιορισμοί τής ελευθερίας ανάπτυξης τής προσωπικότητας δεν μπορούν να ξεπερνούν το α ν α γ κ α ί ο μ έ τ ρ ο για την προστασία τού Συντάγματος, τών χρηστών ηθών και τών δικαιωμάτων τών άλλων, η δέ διάταξη τού άρθρου 25 παρ.1, κατά την οποία, η κρατική εγγύηση τών δικαιωμάτων τού ανθρώπου, θα πρέπει να διασφαλίζει την ακώλυτη άσκησή τους.

Ε. (Τέλος) Μέ την παραπάνω α υ θ α ί ρ ε τ η ενέργεια τής καταργήσεως τών Δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα αλλά και τού επιδόματος κανονικής αδείας, θίγονται παραλλήλως και οι

αρχές της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας, της καταλληλότητας και οι επί μέρους αρχές της ελάχιστης δυνατής προσβολής άλλως του ηπιότερου μέτρου, της αποφυγής ασύμμετρων ή δυσανάλογων συνεπειών και της απαγόρευσης της χρονικής ασυνέπειας ή υπερβολής.

Στην έννοια της αναλογικότητας εντάσσεται και η έννοια της στάθμισης συμφερόντων, στις περιπτώσεις σύγκρουσης, όταν οι ανώτερες αξίες υπερτερούν και οι κατώτερες αξίες υποχωρούν. Η αρχή της αναλογικότητας αποτελεί κατ' αρχήν δέσμευση της νομοθετικής εξουσίας, η οποία κατά την ρύθμιση των κοινωνικών σχέσεων στα πλαίσια των επιταγών του Συντάγματος και ιδίως στις περιπτώσεις νομοθετικού περιορισμού της ιδιωτικής και κοινωνικής αυτονομίας, επιβάλλεται να αποφεύγει την θέσπιση δυσανάλογων ρυθμίσεων.

Όπως δέχτηκε και το Συμβούλιο της Επικρατείας με την υπ' αριθ. 1975/1991 απόφασή του (Δ' Τμήμα), τα μέτρα, που λαμβάνονται για την προστασία της Εθνικής Οικονομίας δεν πρέπει να θίγουν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου (άρθρο 2 παρ.1 Σ) και την προστατευόμενη από το Σύνταγμα ελευθερία των συλλογικών διαπραγματεύσεων, όταν έχουν χαρακτήρα παροδικό, χρονικά δηλαδή ορισμένο.

Αντιθέτως, στην υπό κρίση περίπτωση, τόσο οι μειώσεις των αποδοχών των υπαλλήλων του Δημοσίου όσο και οι περικοπές των συντάξεων, ουδέν στοιχείο παροδικότητας έχουν, ενώ ουδ α μ ο ύ, τόσο στην αιτιολογική έκθεση των ν. 3833/2010, 3845/2010, 4024/ 2011 και 4093/2012, όσο και στο ίδιο το κείμενο αυτών δεν προβλέπεται ότι οι περικοπές αυτές έχουν χαρακτήρα προσωρινό.

Περαιτέρω, από κα νέ ν α πλήρως αιτιολογημένο στοιχείο, το οποίο να χρησιμοποιήθηκε πριν την έκδοση του νόμου και να τέθηκε υπ' όψιν του νομοθετικού σώματος δεν προκύπτει, ότι τα εισοδήματα των υπαλλήλων του Δημοσίου και των Συνταξιούχων, διατηρούνται σε βιώσιμα επίπεδα, ενώ -παραλλήλως- μέσω των επιβληθέντων μέτρων ό χ ι μ ό ν ο δεν επέρχεται η μείωση του πληθωρισμού αλλά -α ν τ ι θ έ τ ω ς- αυτός έχει αυξηθεί αισθητά.

Επί πλέον, ουδεμία σχέση μπορεί να έχει η μείωση των αποδοχών δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων, με την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών (!!!) και επί πλέον ουδόλως αιτιολογείται ο τ ρ ό π ο ς με τον οποίο η εν λόγω περικοπή αποδοχών θα μπορούσε να οδηγήσει σε βελτίωση της ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών...

Είναι εξ αυτού προφανές ότι, η τεκμηρίωση των λόγων, που επιβάλλουν την περικοπή μισθών και συντάξεων, ό χ ι μ ό ν ο ν δεν είναι επαρκής, ό χ ι μ ό ν ο ν δεν παρέχει επαρκή αιτιολογία για την αδυναμία εφαρμογής άλλου πρόσφορου μέσου α λ λ ά -αντιθέτως- συνδέει την περικοπή των τακτικών αποδοχών και των συντάξεων, με στοιχεία, τα οποία ουδεμία σχέση έχουν προς τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Δηλαδή, στις διατάξεις του Νόμου, υπάρχει επίκληση μιάς δίκαιης κατανομής του κόστους δημοσιονομικής κατανομής, χωρίς -ωστόσο- να αναπτύσσεται επαρκώς, με ποιό τρόπο επέρχεται η δίκαιη αυτή κατανομή, δεδομένου ότι, οι περικοπές αφορούν στην πράξη μόνο τους μισθούς και τις συντάξεις, τά μεγέθη των οποίων μειώνονται δραστικά και δραματικά.

Επιπροσθέτως, η επίκληση ότι, η επιβάρυνση θα είναι μεγαλύτερη για εκείνους, που δεν έχουν συμβάλλει με μερίδιο φορολογικής επιβάρυνσης, επίσης δεν φαίνεται να βρίσκει λογικό και επαρκές έρεισμα, δεδομένου ότι, άπαντες οι δημόσιοι υπάλληλοι φορολογούνται κατά σταθερό και μόνιμο τρόπο.

ΣΤ. Παραβίαση της αρχής της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 Σ).

Περαιτέρω, η αδιάκριτη επιβολή της ίδιας ποσοστιαίας μείωσης σε όλους τους μισθούς και τα επιδόματα, έρχεται σε αντίθεση με την συνταγματική αρχή της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 Σ), η οποία δεσμεύει τον κοινό νομοθέτη, κατά την ρύθμιση ουσιασώς αν ο μ ο ί ω ν πραγμάτων, σχέσεων ή καταστάσεων να μην μεταχειρίζεται κατά τρόπο ό μ ο ι ο τις περιπτώσεις αυτές.

Κατά πάγια νομολογία, πρέπει η επιλεγόμενη ρύθμιση να μην προβαίνει σε α υ θ α ί ρ ε τ η εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων άλλως σέ ενιαία μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες, με βάση όλως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια (Σ.τ.Ε. Ολομ. 1252, 1253/2003).

Για όμοιους λόγους, η αδιαφοροποίητη μισθοδοσία είναι αντίθετη και στην αρχή της αναλογικότητας, εφ' όσον η επιβάρυνση στους χαμηλόμισθους μισθωτούς είναι πολύ μεγαλύτερη και επαχθής, εν σχέση προς τούς κατά μισθολογική κατηγορία υψηλότερα μισθοδοτούμενους.

Ζ. Παραβίαση άρθρων 22 παρ.2 και 23 του Συντάγματος καθώς και των διεθνών συμβάσεων εργασίας 87, 98, 150 και 151 και τού άρθρου 8 τού Διεθνούς Συμφώνου για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα.

Με τις διατάξεις των νόμων 3833/2010, 3845/2010, 4002/2011, 4024/2011 και 4093/2012, σημειώνονται περιορισμοί της συλλογικής αυτονομίας όσον αφορά τους όρους αμοιβής των εργαζομένων τόσο στον στενό όσο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ε ί τ ε με σχέση δ η μ ο σ ί ο υ δικαίου ε ί τ ε με σχέση ι δ ι ω τ ι κ ο ύ δικαίου συνδεομένων,

Η Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας της ΔΟΕ (Βλ. την Συλλογή Αποφάσεων της Επιτροπής για την συνδικαλιστική ελευθερία, *La liberte syndicale*, Recueil de decisions et de principes du Comite de la liberte syndicale du Conseil d' administration du BIT, Geneve, Bureau international du Travail, 5η έκδοση (αναθεωρημένη), έτους 2006, οι αριθμητικές αναφορές παραπέμπουν στις παραγράφους της Συλλογής), στην πλούσια σχετική νομολογία της έχει κρίνει ότι: Συνιστά ανεπίτρεπτη επέμβαση στην συλλογική αυτονομία η αναστολή εφαρμογής μισθολογικών όρων συλλογικών συμβάσεων τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, στό πλαίσιο εφαρμογής μίας πολιτικής σταθεροποίησης.

Ήδη, η Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας έχει κρίνει ότι, περιορισμός των συλλογικών διαπραγματεύσεων που διαρκεί υπέρ τ ά τρία (3) έτη είναι χρονικά υπέρμετρος (παρ. 1026).

(Επίσης, έχουν κριθεί αντισυνταγματικές αντίστοιχες διατάξεις από τα Δικαστήρια άλλων Χωρών της Ε.Ε. στα πλαίσια της υπαγωγής τους στο Δ.Ν.Τ. όπως Λεττονίας, Ουκρανίας κλπ).

Συνεπώς, εξ όλων των ανωτέρω, είναι προφανές ότι η ολοσχερής κ α τ ά ρ γ η σ η των Επιδομάτων Εορτών Πάσχα-Χριστουγέννων καθώς και τού επιδόματος κανονικής Αδείας, που προβλέφθηκε και επιβλήθηκε με την περίπτωση 1, της υποπαραγράφου Γ.1 τού Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 -2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής τού ν. 4046/2012 και τού Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (ΦΕΚ Α' 222/12.11.2012), κατ' εφαρμογή τού ν. 4046/2012, η οποία ορίζει ότι: «Τα επιδόματα Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα και αδείας, καταργούνται από 1.1.2013», π ρ ο σ κ ρ ο ύ ε ι στην Συνταγματική υποχρέωση σεβα-

σμού και προστασίας της αξίας του ανθρώπου, στις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας, στην προστασία της εργασίας, συνιστά δέ αδικαιολόγητη και αντισυνταγματική ρύθμιση με την οποία προσβάλλεται ο πυρήνας και ματαιώνεται το σχετικό μας περιουσιακό δικαίωμα για την καταβολή τους και, κατά συνέπεια, οι επίμαχες ρυθμίσεις αντίκεινται προδήλως στις προαναφερόμενες Συνταγματικές διατάξεις τις οποίες κατάφωρα παραβιάζουν.

Πολλώ δε μάλλον, όταν καταργούνται ο λ ο σ χ ε ρ ώ ς κερτημένες μισθολογικές παροχές δεκαετιών, οι οποίες μόλις πριν την κατάργηση αυτή, είχαν ρυθμισθεί (κατόπιν μειώσεων), με το τελευταίο Ενιαίο Μισθολόγιο υπαλλήλων Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ (άρθρο 16 Ν. 4024/2011).

[Η ολοσχερής κατάργηση με την διάταξη του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 κατόπιν των μειώσεων που είχαν επέλθει με τις διατάξεις των Νόμων 3833/2010, άρθρου τρίτου του Ν. 3845/2010, Ν. 4024/2011 των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα, καθώς και του επιδόματος άδειας, αδιακρίτως, σε συνδυασμό και με τις μεγάλες μειώσεις της διάταξης του άρθρου 1, Ν. 3833/2010 και του ν. 4002/2011 και τις φορολογικές επιβαρύνσεις τις οποίες υφιστάμεθα, δημιο υ ρ γ ε ί, πέραν των ανωτέρω, πρόδηλη αντισυμβατότητα προς τις διατάξεις των άρθρων 25 παρ.1, 22 παρ. 4 και 2 παρ.1 και 5 παρ.1 του Συντάγματος αλλά και του άρθρου 1, του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α..]

III. Εν όψει των ανωτέρω, εφ' όσον η ανωτέρω διάταξη της Υποπαραγράφου Γ.1 (παρ.1) του Ν. 4093/2012 δεν μπορεί να εφαρμοσθεί ως ανίσχυρη, για τον προσδιορισμό των αποδοχών μας είναι εφαρμοστέες οι προϊσχύουσες διατάξεις (άρθρο 16, Ν. 4024/2011), διεκδικούμε τα επιδόματα Εορτών και κανονικής άδειας, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 16, του Ν. 4024/2011 (Ενιαίο Μισθολόγιο), δεδομένης της μεταγενέστερης ολοσχερούς οριζόντιας κατάργησής τους με την -προδήλως- αντισυνταγματική διάταξη της Υποπαραγράφου Γ. 1. του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012, η οποία ματαίωσε το συνταγματικά κατοχυρωμένο περιουσιακό μας δικαίωμα περί καταβολής των:

1. Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων, ποσού πεντακοσίων (500) ευρώ καταβαλλόμενο την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους.
2. Επίδομα Εορτών Πάσχα ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ καταβαλλόμενο δέκα (10) ημέρες πριν από το Πάσχα κάθε έτους.
3. Επίδομα Αδείας ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ καταβαλλόμενο την 1η Ιουλίου κάθε έτους.

Αναλυτικώς, εν όψει των ανωτέρω έκαστος / εκάστη εξ ημών διεκδικούμε :

1. Δώρο Πάσχα ετών 2015, 2016 και 2017 (Ευρώ 250 Χ 3)= Ευρώ 750,00.

2. Δώρο Χριστ/νων ετών 2015 και 2016 (Ευρώ 500 Χ 2)= Ευρώ 1.000,00.

3. Επίδομα Αδείας ετών 2015 και 2016 (Ευρώ 250 Χ 2)= Ευρώ 500,00.

Και συνολικά έκαστος / εκάστη εξ ημών δικαιούται λαμβάνειν το ποσό των ΕΥΡΩ 2.250,00.

Δικαιούμαστε δε άπαντες τ' ανωτέρω χρηματικά ποσά με τόν νόμιμο τόκο, από τήν δήλη ημέρα πού εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή άλλως από τήν επίδοση τής παρούσας αγωγής μας μέχρι τήν εξόφλησή μας.

- Επειδή επιφυλασσόμαστε να προσκομίσουμε κατά την συζήτηση βεβαιώσεις υπηρεσιακής και μισθολογικής καταστάσεως από τις οποίες να προκύπτει το σύνολο των μειώσεων των αποδοχών μας κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα.

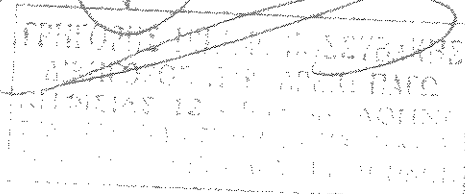
- Επειδή η παρούσα αγωγή μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής, θα αποδείξουμε δε τους ένδικους ισχυρισμούς μας με έγγραφα και μάρτυρες.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ
(και τα κατά την συζήτηση)

ΖΗΤΑΜΕ

- Να γίνει δεκτή η παρούσα αγωγή μας στο σύνολό της.
- Να καταδικαστεί τό εναγόμενο όπως μάς καταβάλει, γιά τις ανωτέρω εκτιθέμενες ιστορικές και νομικές αιτίες, σε κάθε έναν και κάθε μία από εμάς το ποσό των Ευρώ 2.250,00 (δύο χιλιάδων διακοσίων πενήντα) και σε όλους μας νομιμοτόκως από την δήλη ημέρα πού εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή άλλως από την επίδοση τής παρούσης μέχρις εξοφλήσεως.
- Να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση στο σύνολό της προσωρινά εκτελεστή εφ' όσον η κατάργηση των ενδίκων μισθολογικών παροχών έχει συντελέσει καίρια στήν μείωση των τακτικών μισθολογικών μας αποδοχών και αντίστοιχα στήν έτι περαιτέρω οικονομική μας εξαθλίωση, η δέ προσωρινή επιδίκασή τους θά συντελούσε αποφασιστικά στήν αντιμετώπιση των πλέον αμέσων και πιεστικών αναγκών μας όπως είναι οι δαπάνες διατροφής των οικογενειών μας αλλά και οι αναγκαίες δαπάνες ηλεκτρικού ρεύματος, ύδατος και λοιπών αμέσων χρειωδών.
- Να καταδικαστεί το εναγόμενο στην, εν γένει, δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα, 03η Απριλίου 2017
Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΠΡΑΞΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ

Αριθμός Εισαγωγής : ΑΓ3446/10-4-2017

Κωδικός WEB : 1561803709

Σήμερα την 10/4/2017 ημέρα Δευτέρα και ώρα 13:17 εμφανίστηκε στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, ο/η ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο το οποίο παρέλαβε ο / η δικαστικός υπάλληλος Φάλκος Ανέστης. Επίσης κατέθεσε παράβολο () συνολικού ποσού 0 € (άρθρο 277 παρ. 2 και 4 ΚΔΔ).

Ο / Η Καταθέσας
ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ

Ο Παραλήπτης
Φάλκος Ανέστης

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
10/4/2017

